

II

COMMENDAT MAIORVM IN FILIIIS EDVCANDIS DISCIPLINAM

Strophe Alcaica

Angustam, amīce, pauperiem patī
Rōbustus ācrī mīlitiā puer
Condiscat ; et Parthōs ferōcēs
Vexet eques metuendus hastā :

Vītamque sub dīvō, et trepidīs agat
In rēbus : illum ex moenibus hosticīs
Mātrōna bellantis tyrannī
Prōspiciēns, et adulta virgō

Suspīret : ‘Ēheu ! nē rudis agminum
Spōnsus lacessat rēgius asperum
Tāctū leōnem, quem cruenta
Per mediās rapit īra caedēs.’

Dulce et decōrum est prō patriā morī :
Mors et fugācem persequitur virum,
Nec parcit imbellis iuventae
Poplitibus timidōque tergō.

Virtūs, repulsae nescia sordidae,
Intāminātīs fulget honōribus :
Nec sūmit aut pōnit secūrēs
Arbitriō populāris aurae.

Virtūs, reclūdēns immeritīs morī
Caelum, negātā temptat iter viā ;
Coetūsque vulgārēs et ūdam
Spernit humum, fugiente pennā.

Est et fidēlī tūta silentiō
Mercēs : vetābō, quī Cereris sacrum
Vulgārit arcānae, sub īsdem
Sit trabibus, fragilemve mēcum

Solvat phasēlon : saepe Diēspiter
Neglēctus incestō addidit integrum :
Rārō antecēdentem scelestum
Dēseruit pede Poena claudō.